MEĐUNARODNI OSMOMARTOVSKI TURNIRI U BEOGRADU

Ženski šah u Beogradu sporije se razvijao od muškog, ali su već šezdesetih godina Milunka Lazarević i Vera Nedeljković spadale među najjače igračice sveta, a po rezultatima nije mnogo zaostajala ni Katarina Jovanović. Čuvena beogradska ženska „trojka“ kao olimpijska reprezentacija Jugoslavije, na Drugoj ženskoj olimpijadi u Solunu 1963. godine postigla je izvanredan rezultat. Osvojila je sebrnu medalju sa svega pola poena manje od ekipe SSSR-a. Vera Nedeljković briljirala je na drugoj tabli, osvojivši 12 poena iz 12 partija!

S obzirom da je Beograd već imao tri svetske igračice, a nicale su još i mlade i talentovane šahistkinje, osetila se potreba da se u našem glavnom gradu organizuje i međunarodni ženski turnir.

Gotovo na istu ideju došli su Šahovski savez Beograda i Konferencija za društveni život i aktivnost žena grada, pa je uz pomoć Gradske skupštine organizovan Prvi ženski međunarodni turnir od 08. do 24. marta 1965. godine, u čast međunarodnog Dana žena – 8. marta.

Međunarodni osmomartovski turniri postali su tradicija Beograda i održavaju se svake godine, izuzev 1980, 1984, 1999, 2004 godine, sve do današnjih dana. Turnir 1984. godine igaran je po švajcarskom sistemu, ali samo uz učešće domaćih igračica.

Kroz osmomartovske turnire prodefilovale su gotovo sve najjače šahistkinje sveta, a među njima i svetske prvakinje – legendarna Nona Gaprindašvili i Maja Čiburdanidze. Nona Gaprindašvili je pobedila sedam puta (jednom u deobi), a 1971. godine postigla je stoprocentan rezultat – 13 poena iz 13 partija!

Vrlo uspešno igrala je Mađarica Vereci, koja se četiri puta našla na samom vrhu, jednom sama a tri puta u deobi, zatim Rumunka Nikolau, jednom sama prva, a dva puta u deobi. Po dva puta pobednice su N. Aleksandrija i M. Čiburdanidze, a N. Gurijeli i S. Prudnjikova su po jednom bile prve i po jednom podelile prvo mesto, itd.

Zbog veoma jakog sastava većine turnira, naše igračice nisu niti jednom uspele da osvoje „čisto“ prvo mesto, ali je ipak Milunka Lazarević 1972. godine bila na počasnom postolju sa Rumunkom Nikolau, a 1990. godine Nataša Bojković podelila je ovu čast sa N. Gurijeli i M. Vojskom iz Bugarske, zatim Ana Benderać 1997. godine sa S. Prudnjikovom i Tatjanom Vasiljevič iz Ukrajine.

U Beogradu 1998. godine

МЕЂУНАРОДНИ ВЕЛЕМАЈСТОРСКИ ТУРНИР ШАХИСТКИЊА

Турнир датира још од давне 1965. године и дао је велики допринос популаризацији и развоју дневне игре као и напредку талентованих шахисткиња многих генерација.. Све то веома је позитивно утицало на повећање угледа Београда као светске шаховске метрополе.

После турнира који се играју у Хестингсу (Енглеска) и Вајк ан Зеу (Холандија) осмомартовски турнир је турнир са најдужом традицијом у историји шаха.

Турнир је за свој досадашњи допринос понео и ласкаву титулу „Златног турнира“ за 2009. годину од стране Светске шаховске федерације ФИДЕ.